

"WELMOED" 1999 - heden

Op een regenachtige vakantiedag in augustus 1999 brengen Erna en Richard Bakker hun twee zoons naar Amsterdam, er vertrekt een bus vanaf het Stadionplein naar een vakantieplek in Spanje! Nadat de boys in de bus zijn uitgezwaaid en het scheepvaartmuseum bezocht is, zoeken Erna en Richard (hoe kan het anders) de waterkant op. Een paar uur onder een parasol (die dienst doet als paraplu) aan het IJsselmeer bij Durgerdam, krantje lezen, koffie, gebakken eitje. 's Middags klaart het op en wordt het plan gevat naar Hoorn door te rijden.

De tocht gaat langs de Durgerdammerdijk richting Schellingwoude, toch ook maar even onder de brug door, even kijken bij de Oranjesluizen ..... zover komt het niet, want hun oog valt op een scheepje met een bijzonder model, dat bij de Durgerdammerdijk aan een steigertje net buiten de sluis ligt. Een bosje stro in de mast. Ze zitten een tijd op de dijk, lopen over de steiger, stappen voorzichtig even aan dek, zien een 06-nummer en noteren dat.

Te vroeg .... dit scheepje hadden ze een paar jaar later moeten tegenkomen. Alle herinneringen aan de jaren met het skûtsje de 'Gudsekop', de tjotter, de jollen ST 48 en ST 16 komen aan die dijk weer boven ..... Te vroeg! Of toch maar bellen? Ze bellen en krijgen Hiltje Hes aan de lijn. Nee, Bart is er niet, hij is varen (!), of we belangstelling hebben, vraagprijs 55.000 gulden. Nee, dat is te duur, dat kunnen we met drie kinderen thuis en nog zoveel aan ons huis te doen niet trekken. Toch te vroeg dus.

In Hoorn aan de dijk, onderweg in de auto, de hele terugreis naar Winsum en de weken daarna blijven de gedachten bij de 'Vertrouwen'. Na de vakantie is 't langzaam weer weggezakt. De werkzaamheden worden weer opgepakt, een nieuw schooljaar, genoeg aan je hoofd. Totdat begin september wordt gebeld. Bart Hes laat weten dat het scheepje nog niet verkocht is, hij heeft de vraagprijs inmiddels verlaagd. Of we nog interesse hebben. We zitten er direct weer volledig met de gedachten bij. Het kan niet, maar ja, we hebben veel aan het scheepje en varen gedacht. Kunnen we er eens een keertje op meezeilen? Dat kan: zaterdag reizen we met Jurjen af naar Oostzaan om een slagje in de Twiskepolder te maken.

Na een hartelijke ontvangst en koffie (met accordeonmuziek) lopen we naar het jachthaventje. Voor het eerst stappen we naar binnen (we waren in Schellingwoude al wel even aan dek geweest). Wat een lange banaan, wat een gezellig roefje, een koperen pompje bij het aanrecht, veel slaapplekken. We varen op de motor naar de polder, mast neer bij een brug en met een liertje eenvoudig weer omhoog. Zeil bijgezet, spinnen ('verstekelingen' volgens Bart) rollen uit het zeil, dat er prima uitziet. Zeilend merk je direct: dit is een goed uitgebalanceerd schip, ligt prima op het roer, is wendbaar en je zeilt haar als 't moet in je eentje. Na terugkomst beloven we uiterlijk maandag uitsluitel te geven wat we zouden kunnen.

Na overleg met de bank bellen we Bart maandagavond met een bod, alles wat we kunnen inzetten is nog steeds lager dan de (inmiddels verlaagde) vraagprijs. Bart vraagt even tijd voor overleg en belt een uurtje later terug: het moest maar wezen! We spreken af de koop op de helling van Kokernoot in Zaandam te beklinken, na een keuring door verzekeringsmaatschappij 'Oranje'. Op 29 september zie ik Bart voor de tweede keer, nadat mijn vader me naar Zaandam reed. Samen stappen we aan boord voor een bakje koffie, even later draait de hijskraan boven de 'Vertrouwen'.

29 september 1999 - bij fa Kokernoot te Zaandam voor de aankoopkeuring door verzekeringsmaatschappij Oranje

De 'Vertrouwen' wordt dik genoeg bevonden door de expert van 'Oranje'! Ik schenk alle aanwezigen een Berenburg en bel de bank voor de telefonische overboeking. De afspraak is dat we de 'Vertrouwen' de volgende dag samen naar Stavoren zullen varen. Daar is de definitieve overdracht omdat de bank een dag nodig heeft voor het overboeken. Daar zal de 'Vertrouwen', ex-Vahalia, dan ook haar nieuwe naam krijgen: 'Welmoed' (naar mijn Ballumer oma van vaders kant).

Ik vergeet die reis nooit. Nadat we de helling verlaten hebben tanken we, varen we achter het Centraal Station langs, doen we boodschappen in Amsterdam Noord, varen we door de Oranjesluizen, wachten we met dikke wind op de kont voor de Schellingwouder brug, maken we in het Buiten IJ ter hoogte van Durgerdam vast aan een dikke paal omdat er een fikse bui overkomt en zeilen we in het donker met ruime wind tot aan de vluchthaven onder de Marker dijk bij Uitdam. Het voelt allemaal heel vertrouwd, we wisselen honderd-uit over varen, zeilen, schepen en hebben het bijzonder gezellig.

De volgende dag met flinke ruime wind (rifje in het grootzeil) richting Enkhuizen, waar we om 12.00 uur een 'sonnetje schieten' uit de fles die we gister aanbraken. Het gaat uitstekend. Waar ik benieuwd was naar het resultaat van oplopende golven op de 'sloepenkont' van de 'Vertrouwen' ben ik geheel gerustgesteld: er komt geen spatje binnen, de kont wordt bijtijds opgeheven. Het drijfvermogen door de breedte ter hoogte van de achterzijde van de roef is uitstekend.

30 september 1999 - dikke wind, een prachtige zeildag van Uitdam naar Stavoren

We passeren Enkhuizen
en varen op Stavoren aan.
Ik merk dat we een
overeenkomstige wijze
van varen hebben,
we hoeven elkaar niets
te zeggen of uit te leggen.
Alsof we elkaar al jaren
kennen en op het water
meemaken, bijzonder leuk
om te ervaren.

Tegen een uur of drie
meren we af in de sluis te
Starum.

*Bart bindt voor de laatste keer
het zeil van de Vertrouwen op*

In Stavoren krijgt Bart het verlossende woord van zijn bank: de 'Vertrouwen' wordt 'Welmoed'. Bart overhandigt een koopcontract en trakteert op een bordje bij Café Max (dat we beiden nog kennen als 'Jaap Kek'). Bart slaapt die nacht bij zijn vriend Age Bandstra op de Lytse Hylke, ik voor het eerst alleen op de 'Welmoed'.

De volgende dag haal ik nieuwe landvasten bij de de Groot en splits voor het eerst sinds jaren. Daarna op de fok naar het noorden, ik vlieg over de Fluessen (er staat nog steeds een dikke wind), langs Heeg, Johan Frisokanaal, Margriet kanaal, Snekermeer met eindbestemming Grouw. In Grouw vul ik de inventaris aan met slaapzakken, keukengerei, vers brood en flink wat sukerlaten, want Jurjen komt die dag om mee te varen naar Winsum. We zeilen eerst nog op het Pikmeer en de Wijde Ee, daarna via Eernewoude naar het Bergummermeer. Voor Gaarkeuken strijken we de mast omdat het kanaal vanaf daar alleen nog vaste bruggen heeft.

1 oktober 1999: overnachten bij de Gaarkeukensluis na een bordje zuurkool + worst en met de kachel aan

We arriveren aan het begin van de middag van de volgende dag bij Schaphalsterzijl voor het laatste stukje Winsumerdiep. Erna fietst de laatste paar honderd meter mee over de weg er naast.

In oktober varen we nog één weekendje en treffen een verstild Reitdiep en Lauwersmeer. Prima voor de eerste kennismaking van Erna met de 'Welmoed' onder zeil. Er zullen nog vele tochten daarheen volgen!

oktober 1999: Lauwersmeer en Reitdiep

Vanaf 2000 krijgt de Welmoed opnieuw andere kleuren: zwart onderwaterschip, zwarte lak met witte bies onder het bovenboord, gebroken wit op de roef en zandbeige dekkenverf. De binnenkant van de kuip is de eerste jaren maisgeel, later blauwgroen.

Warfhuizen
voorjaar 2000

Oudegaster Brekken 2003 (de binnenzijde van de kuip is dan nog maisgeel)

Wad - Inschot 2004

Lauwersmeer 2009

Fluessen 2010

Wad - onder Ameland 2011

Reitdiep 2012

Terschelling 2012

Heeger meer 2013

Wad - Zoutkamperlaag 2013

Oudegaster Brekken najaar 2013